

er foreffrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Føllekirken ønske, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gennem samme at indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Finde Biskoppen, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeleer han den udenfogns Præst Tilladelse til at holde Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør steds kun gives indtil videre og bør af Biskoppen tilbagekalbes, naar han finder, at den misbruges. Vedkommende kunne fordrø en Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i ovennævnte Spørgsmaal, forsaavidt de maatte føle sig utilfredse med Biskoppens Bestemmelse.

Ønskes det af den udenfogns Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddeleer Tilladelse, dog at han iagttager, hvad der er foreffrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I modsat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsættelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilstede og deeltage i Tjenestens Besørgelse, naar denne forrettes af Sognets Præst, skulle have den samme Forpligtelse, naar den udføres af en udenfogns Præst.

§ 4.

Ved Altergangen skal den udenfogns Præst selv medbringe Brød og Viin, hvorimod Sognets Kirkebetjent har at drage Omsorg for, at hvad der igrødt er fornødent til Foretagelsen af ovennævnte kirkelige Forretninger, er tilstede og i Orden.

§ 5.

Naar et Medlem af en Sognemenighed, der har løst Sognebaandet, lader en kirkelig Handling udføre i sin Sognekirke, da tilfalde Accidenterne den af Sognets Kirkebetjente eller Skolelærere, hvem de vilde være tilfaldne, dersom Tjenesten var bleven forrettet af Sognets Præst.

Paa samme Maade forholdes med Høitids-offret i det Aar, hvori Vedkommende gaae til Alters i Sognets Kirke, hvorimod det i modsat Fald har sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov af 4de April 1855 om Sognebaands Løsning § 6.